

خبرنامه هفتگی

مدیریت تعارض منافع

شماره هشتاد و ششم - ۸ تا ۱۴ اسفند ۱۴۰۰

مرکز توانمندی سازی حاکمیت و جامعه جهاد دانشگاهی
۱۵ اسفند ۱۴۰۰

۸۶

بنام خداوند جان و آفریننده

خبرنامه هفتگی مدیریت تعارض منافع

شماره هشتاد و ششم - ۸ تا ۱۴ اسفند ۱۴۰۰

مجموعه مطالعه و پایش تعارض منافع در ایران - ۸۶

مرکز توانمندی سازی حاکمیت و جامعه جهاد دانشگاهی

۱۵ اسفند ۱۴۰۰

فهرست مطالب

- درآمد: مروری بر راهکارهای مدیریت تعارض منافع و نقد شیوه‌های مرسوم ۲
- مشروح اخبار، گزارش‌ها و تحلیل‌های هفته ۸
- لزوم شکستن دیوار انحصار برای احقاق حقوق مردم ۸
- تعیین تکلیف قانون تعارض منافع و شفافیت اولویت مجلس باشد ۸
- تعارض منافع یکی از موانع ساخت و انتقال تکنولوژی تجهیزات نوین پزشکی ۹
- تعارض منافع اعتماد عمومی را خدشه‌دار می‌کند ۹
- جابه‌جایی ۱۸۰ مدیر آموزش و پرورش به دلیل تعارض منافع ۱۰
- بانک مرکزی و مسئله تعارض منافع سازمانی دستگاه‌های دولتی ۱۰
- تعارض منافع صنفی؛ مانع نوآوران و فناوران ۱۱
- مانع تعارض منافع، پیش پای نسخه‌نویسی الکترونیک ۱۱
- اظهارنظر کارشناسی در مورد طرح ارتقاء سلامت اداری و پیشگیری از تعارض منافع ۱۲
- تعارض منافع صادرکنندگان مجوز چگونه قابل رفع است؟ ۱۲
- تحلیل فضای مجازی: بی‌عدالتی؛ پیامد تعارض منافع ۱۳

درآمد: مروری بر راهکارهای مدیریت تعارض منافع و نقد شیوه‌های مرسوم

راضیه شیخ رضایی

کشورهای مختلف در سال‌های اخیر مفهوم تعارض منافع را وارد عرصه سیاسی و حقوقی خود کرده‌اند. اما پیش از این، کشورها برای مبارزه با فساد و پیشگیری از آن قوانین و مقرراتی را وضع کردند و انواعی از کمیته‌های ضد فساد را تشکیل داده‌اند. در ایران نیز تاکنون برنامه‌ها و قوانین و مقرراتی برای کاهش فساد در دستگاه‌ها تصویب و اجرایی شده است و از سوی دیگر، برخی از قوانین و دستورالعمل‌هایی نیز برای کاهش موقعیت‌های تعارض آمیز برای مدیریت میان منفعت شخصی و منفعت عمومی مطرح بوده است. در این یادداشت، علاوه بر مرور راهکارها و تجارب کشورها در مدیریت تعارض منافع و قوانین پشتیبان در ایران که می‌تواند از برخی از موقعیت‌های رایج تعارض منافع پیشگیری کند؛ نگاه انتقادی و نهادگرایانه مشتاق خان استاد دانشگاه سواس لندن به راه‌های معمول مبارزه با فساد نیز مطرح می‌شود که می‌تواند برای ایران نیز راهگشا و سوبه جدیدی برای مدیریت تعارض منافع باشد.

تجارب کشورها در مدیریت تعارض منافع حول پنج محور نظارت، شفافیت، پاسخگویی، آگاهی‌رسانی و اقدامات قهری و جزایی قرار دارد. با این حال، عموماً کشورها ترکیبی از قوانین سخت و قوانین نرم و پیشگیرانه را برای تعارض منافع در نظر می‌گیرند.

همچنین از جمله راهکارهای عمومی، تقویت صداقت در سازمان در یک فرایند از بالا به پایین است. بنا بر تحقیقات، فضای اخلاقی باید در سازمان‌ها نهادینه شود و این امر تنها با رفتار و سخنان مدیران میسر است، به نحوی که اگر رفتار فریب‌کارانه و یا غیراخلاقی مدیران زبازد کارکنانشان باشد، امکان مدیریت تعارض منافع به‌سختی صورت می‌گیرد و نهایتاً تخلفات اداری سیر صعود خواهند داشت.

تقویت نظارت‌های اجتماعی برای مدیریت تعارض منافع و یا محکومیت اخلاقی مدیران و مسئولان در جامعه نیز می‌تواند در راستای نظارت و ایجاد پاسخگویی و شفافیت صورت گیرد. از سوی دیگر، به عقیده برخی از نظریه‌پردازان و تجارب کشورها، رسوایی‌های سیاسی و افشاگری‌های رسانه‌ای می‌تواند فرصتی برای اعمال فشار برای اصلاح رویه‌ها باشد و یکی از راهکارهای مدیریت تعارض منافع است.

کشورها تاکنون از چه روش‌هایی برای مدیریت تعارض استفاده کرده‌اند؟

دولت چین چندین سیستم، سازوکار و مقررات را برای پیشگیری از تعارض منافع ایجاد کرده که چهار حوزه اصلی را هدف قرار می‌دهند: اعمال قدرت، اظهارنامه دارایی و درآمد، ممنوعیت‌های مربوط به منافع، مزایا و ریخت‌وپاش‌های شخصی، و محدودیت‌هایی راجع به اشتغال و وابستگی کارمندان دولت و بستگان آن‌ها.

بخش خدمات عمومی **استرالیا** (APS) رویکردی مبتنی بر اصول و استانداردهای حرفه‌ای را که رفتار و عملکرد کارکنان تحت آن نظارت و ارزیابی می‌شود ایجاد کرده است. برخی از اقدامات شامل:

- تکمیل سالانه اظهارنامه‌هایی برای منافع مالی و سایر منافع مرتبط
- ملاحظه آگاهانه تعارض منافع واقعی، یا بالقوه در برنامه‌ریزی کاری یا مباحثات مربوط به ارزیابی عملکرد
- برگزاری جلسات برای آگاهی بخشیدن به کارمندان در حین انتصاب رسمی
- ارائه آموزش اختصاصی به کارمندان در رابطه با ارزش‌ها و اصول APS

دولت **کانادا** در سال ۲۰۰۳ سندی را به‌عنوان راهنمای مستخدمین دولت منتشر کرد. این سند مجموعه‌ای چهارگانه از ارزش‌ها را برای بخش خدمات عمومی در نظر گرفته است که شامل:

- ارزش‌های دموکراتیک: از مستخدمین دولتی انتظار می‌رود که به امتیازات مجلس احترام گذاشته و آن را تأیید کنند.
- ارزش‌های حرفه‌ای: ارزش‌هایی چون شایسته‌سالاری، کارآمد بودن، انصاف و...
- ارزش‌های اخلاقی: ارزش‌هایی چون شفافیت، راست‌کرداری، صداقت و...
- ارزش‌های مردمی: ارزش‌هایی چون احترام، عدالت و غیره را در برمی‌گیرد.

علاوه بر ارزش‌های تعریف‌شده، کانادا چارچوب نظارتی و اجرایی چندبعدی را نیز برای مدیریت تعارض منافع در نظر دارد. در این چارچوب مجموعه‌ای از دستگاه‌های نظارتی به لحاظ قانون ملزم هستند تا عملکردهای تحت اختیار خود را مورد بازرسی قرار داده و گزارش آن را به‌صورت علنی به مجلس یا یکی از وزرا ارائه دهد ضمن آن‌که آن‌ها موظف هستند گزارش سالانه درباره حوزه‌های مسئولیت خود تهیه کنند. پلیس سواره‌نظام سلطنتی کانادا و سایر نیروهای پلیس نیز وظیفه‌دارند به موارد احتمالی فساد در میان مقامات دولتی رسیدگی کنند.

اندونزی نیز تلاش دارد از رویکرد قانون‌گرایانه به‌سوی تغییرات مؤثر نهادی در ارتباط با مسئله تعارض منافع حرکت کند. توصیه کارشناسان به دولت در جهت تسهیل مسیر حل تعارض منافع به شرح زیر است:

- انجام یک مطالعه درباره تعارض منافع برای کمک به ترسیم نقشه برنامه‌ها
- تعیین انتظارات واقع‌بینانه و به اجرا گذاشتن قوانین و مقررات جدید تعارض منافع
- مشخص‌سازی مجموعه‌ای از قوانین برای مقامات دولتی که در حوزه‌های کلیدی فعالیت می‌کنند و راه‌اندازی سازوکارهای نظارتی برای اجرای این قوانین

- تشویق گروه‌های مدنی برای نظارت بر بخش دولتی و حمایت از افشاگران
- راه‌اندازی کارزاری عمومی برای آگاهی‌رسانی در خصوص مفهوم تعارض منافع و اصول آن.

جمهوری کره برای پیشگیری از بروز تعارض منافع ابزارهای زیر را استفاده کرده است:

- آیین‌نامه رفتاری برای مقامات رسمی: سه موقعیت ویژه در این آیین‌نامه آمده است که به‌طور خلاصه شامل اختلال ایجاد کردن مقام دولتی در انجام وظایف کارمند زبردست خود با ارائه دستورالعمل‌های غیرمنصفانه، ارتباط وظایف یک مقام دولتی با منافع شخصی اش، تحت فشار قرار دادن مقامات دولتی توسط سیاستمداران برای انجام نادرست وظایفشان. در این شرایط مستخدمین دولتی باید از انجام وظایفی که در شمول تعارض منافع است جلوگیری نمایند.

- ثبت و افشای دارایی‌های شخصی مقامات دولتی: این قانون شامل والدین، فرزندان و نیز همسران این مقامات نیز می‌شود. تمامی اظهارنامه‌های مرتبط با دارایی توسط کمیته اخلاق بخش خدمات عمومی بررسی می‌شود.
- محدودیت در استخدام مقامات دولتی بازنشسته: مطابق این قانون مقامات بازنشسته دولتی درجه ۴ و بالاتر تا دو سال پس از بازنشستگی از اشتغال در شرکت‌های خصوصی انتفاعی منع شده‌اند. همچنین قانون فوق در ارتباط با اشخاص حقوقی مرتبط با حوزه‌های خدماتی و مقامات دولتی برکنار شده به دلیل فساد نیز صادق است.

- اجرای سیاست امانت‌سپاری چشم‌بسته: طبق آن مأموران عالی‌رتبه درجه ۴ یا بالاتر که در وزارت دارایی و اقتصاد مشغول بکار هستند یا مقامات مرتبط با امور مالی که سهامی به ارزش ۳۰ هزار دلار یا بیشتر دارند موظف‌اند یا سهام خود را بفروشند یا آن‌ها را در حساب‌های امین بانک‌ها قرار دهند.

مرور تجارب کشورهای نشان می‌دهد که اغلب آن‌ها جنبه‌هایی از تعارض منافع را مورد توجه قرار داده‌اند که افراد به دنبال منافع شخصی‌شان بوده‌اند و تعارض منافع نسبتاً قابل تشخیص است اما بسیاری از جنبه‌های تعارض منافع قابل رهگیری نیست و یا سازمان‌ها و شبکه‌ها درگیر تعارض منافع می‌شوند.

از سوی دیگر آنچه که این راهکارهای مدیریت تعارض منافع به آن توجهی ندارند این است که به قول **دیوید هاین** استاد دانشگاه آکسفورد، قسمت سخت مسئله تعارض منافع مربوط به مسائلی است که وجه سیاسی نیز دارند. برای نمونه اگر سه سازوکار سلب صلاحیت، جدایی مقامات از دارایی‌هایشان و اظهارنامه‌های تعارض منافع را در نظر بگیریم دشواری‌های این راهکارهای مدیریت تعارض منافع آشکار می‌شود. به‌طور مثال هنگام برکناری یک مقام، بازهم وی امکان تبانی و ساخت‌وپاخت با سایر مقامات را دارد. یا مثلاً در امانت سپاری چشم‌بسته، مقامات حتی اگر ندانند چه کسی اموال و تجارت آن‌ها را مدیریت می‌کند، اما می‌دانند که چه تصمیماتی به سود کسب‌وکارشان است. همچنین در بسیاری از موارد افشاگری‌های مربوط به تعارض منافع با منافع سیاسی درمی‌آمیزند و تبدیل به تسویه حساب سیاسی می‌شوند. همچنین، بسیاری از مواقع متخلفین از مقررات تعارض منافع به‌واسطه وابستگی‌های جناحی و حزبی مجازات نمی‌شوند.

در ایران چه قوانینی می‌تواند به مدیریت تعارض منافع کمک کند؟

از دیرباز در ایران بدون اینکه از عبارت تعارض منافع استفاده شود، تلاش شده است تا با وضع قوانینی نه تنها تعارض منافع را مدیریت کنند بلکه فساد را نیز کاهش دهند. در واقع بخشی از قوانین موجود در ایران، برخی از موقعیت‌های رایج تعارض منافع در ابعاد فردی را پوشش می‌دهد، از جمله:

۱. قانون مجازات اعمال نفوذ برخلاف حق و مقررات قانونی - مصوب ۱۳۱۵
 ۲. قانون راجع به منع مداخله وزراء و نمایندگان مجلسین و کارمندان در معاملات دولتی و کشوری - مصوب ۱۳۳۷
 ۳. قانون استخدام کشوری - مصوب ۱۳۴۵
 ۴. اصل یکصد و چهل و یکم قانون اساسی: رئیس‌جمهور، معاونان رئیس‌جمهور، وزیران و کارمندان دولت نمی‌توانند بیش از یک شغل دولتی داشته باشند و داشتن هر نوع شغل دیگر در مؤسساتی که تمام یا قسمتی از سرمایه آن متعلق به دولت یا مؤسسات عمومی است و نمایندگی مجلس شورای اسلامی و وکالت دادگستری و مشاوره حقوقی و نیز ریاست و مدیریت عامل یا عضویت در هیئت‌مدیره انواع مختلف شرکت‌های خصوصی، جز شرکت‌های تعاونی ادارات و مؤسسات برای آنان ممنوع است. سمت‌های آموزشی در دانشگاه‌ها و مؤسسات تحقیقاتی از این حکم مستثنا است.
 ۵. قانون ممنوعیت تصدی بیش از یک شغل - مصوب ۱۳۷۳
 ۶. قانون مدیریت خدمات کشوری - مصوب ۱۳۸۶
 ۷. قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات - مصوب ۱۳۸۸
 ۸. قانون ارتقاء سلامت نظام اداری و مقابله با فساد - مصوب ۱۳۹۰
 ۹. قانون برنامه پنج‌ساله ششم توسعه - مصوب ۱۳۹۵: کلیه دستگاه‌ها مکلف به ثبت اطلاعات پرداخت‌های کارکنان و مدیران خود در سامانه ثبت حقوق و مزایا هستند.
- همان‌طور که بیان شد این قوانین در صورتی که به درستی اجرا شوند می‌توانند موقعیت‌های رایج تعارض منافع فردی همچون اشتغال همزمان، تعارض منافع قبول هدیه، تعارض منافع وابستگی به گروه‌ها و ... را مدیریت کند. با این حال نمی‌توان منکر ضرورت قانون مدیریت تعارض منافع در ایران شد. اما سؤالی که باقی می‌ماند این است که آیا صرف تصویب قانون، می‌توان به مدیریت تعارض منافع در ایران امید داشت یا خیر. در ادامه، با توجه به رویکرد مشتاق خان استاد دانشگاه سواس لندن، می‌توان گفت که قوانین و شعارهای شفافیت به‌تنهایی هیچ‌گاه اثربخش نبوده‌اند و باید به نحو دیگری ورود کرد.

چرا قوانین به‌تنهایی کارآمد نیستند؟

مشتاق خان استاد اقتصاد و متخصص فساد و سیاست‌گذاری صنعتی است و در کنسرسیوم پژوهش شواهد- محور مبارزه با فساد فعالیت دارند. به نظر وی سازمان‌های مشاوره‌ای و حتی نهادهای بین‌المللی عمده راهکارهایشان برای

کاهش فساد، نهادسازی و قوانین جدید است و پیش فرض همگان این است که با قوانین جدید، سازمان‌ها و کمیته‌ها می‌توان مانع شیوع فساد شد اما آنچه همیشه مغفول است این است که همه و نه فقط عده‌ای از قدرتمندان، در حال نقض قانون‌اند و یا در فساد مشارکت دارند و اغلب برای حفظ وضع موجود مشارکت دارند.

تحقیقات و مطالعات مشتاق خان نشان داده که بیشتر راهبردهای معمول و اصلی مبارزه با فساد که بسیار معقول هستند در عمل شکست خورده‌اند و کارآمدیشان مایوس‌کننده بوده است. این اقدامات گسترده که بارها امتحان شده در سه مورد شفافیت، پاسخگویی و مجازات کردن خلاصه می‌شود اما بودجه‌ها و اقدامات بسیاری صرف آن‌ها شده است اما هیچ کدامشان نتایج پایدار و ماندگاری نداشته‌اند، عموماً چند ماه بهبودی حاصل شده اما شرایط به وضع قبل بازگشته است.

پیشنهاد مشتاق خان برای نگاه به حل مسائلی همچون فساد و یا تعارض منافع این است که باید نحوه توزیع قابلیت‌ها، توزیع منافع و توزیع قدرت درک و تحلیل شود. به‌طور مثال باید سازمان‌هایی را که از اجرای قوانین و مقررات سود می‌برد و یا افرادی که نفعشان در ترویج قانون است باید پیدا کرد و آن‌ها را به هم‌صنفی‌ها و رده‌هایشان متصل کرد تا نظارت افقی صورت بگیرد. اساساً باید از بازیگرانی که از قوانین منتفع می‌شوند پشتیبانی کرد. این روشی است که مشتاق خان از آن به‌عنوان تغییرات اندک‌افزا یاد می‌کند که از پایین به بالا حرکت می‌کند.

در مصاحبه‌ای مشتاق خان بیان می‌کند:

«نقض قانون شاید خیلی عمیق در جامعه رسوخ نکرده باشد، اما هرکس قانون را نقض می‌کند خیلی به‌ندرت به دادگاه کشیده می‌شود و مجازات می‌شود چون که واقعاً همه این‌ها به روش‌های شبکه‌ای اتفاق می‌افتد. هر ناقض قانونی با سایر نقض‌کننده‌ها فالوده می‌خورد و هرکس چیزی برای از دست دادن دارد. بنابراین سرانجام آنچه اتفاق می‌افتد این است که مؤسسات اعمال قانون نیز فاسد می‌شوند.

رویکرد از بالا، حال می‌خواهد شفافیت باشد، پاسخگویی باشد، اعمال قانون باشد، کار نمی‌کند. به گمانم بخشی از این‌ها نیاز است اتفاق بیفتد صرفاً برای این که فشار بر سیستم حفظ شود. اما به گمانم آنچه باید متوقف شود این انتظار است که با چنین کارهایی کافی است تا به هر چه می‌خواهیم برسیم. واقعاً نیاز است روی جنبه‌های دیگر مبارزه با فساد کار کرد... نکته این است که گیرم نخست‌وزیر فاسد را شناسایی کردید و از دست این نخست‌وزیر فاسد خلاص شدید، اما چون این نظام یک نظام غیررسمی قابلیت پایین است، نخست‌وزیر بعدی نیز به همین اندازه فاسد خواهد بود. پس نباید امیدهای خود را روی فرایند اعمال قانون از بالا برای رسیدن به توسعه یا مبارزه با فساد گذاشت.»

به نظر می‌رسد که نتایج تحقیقات مشتاق خان درباره مدیریت تعارض منافع هم صادق باشد. اگرچه ما باید برای تصویب قانون مدیریت تعارض منافع در ایران تلاش کنیم اما نباید انتظار داشت که همه موقعیت‌های تعارض منافع مدیریت خواهند شد بلکه احتمالاً این قانون نیز به سرنوشت سایر قوانین منجر خواهد شد اما حرکت اساسی و هدف نهایی باید تغییرات اندک‌افزا باشند که توسط بازیگران تعارض منافع صورت می‌گیرد.

منبع: «اقتصاد نهادی، دولت کارآمد و قابلیت‌های سازمانی برای اجرای موفق سیاست‌ها» در گفتگو با مشتاق خان

گزیده اخبار، تحلیل‌ها و گزارش‌های هفته گذشته در حوزه تعارض منافع به این شرح است:

🔗 مرکز پژوهش‌های مجلس، اظهارنظر کارشناسی خود را در مورد طرح ارتقاء سلامت اداری و پیشگیری از تعارض منافع منتشر کرد. بر اساس این اظهارنظر، ضمن رد کلیات این طرح پیشنهاد شده نقاط قوت این طرح بر طرح مدیریت تعارض منافع اضافه گردد و از دوباره کاری در قانونگذاری جلوگیری شود.

🔗 قاسم احمدی لاشکی، معاون حقوقی وزارت آموزش و پرورش با تاکید بر پیشگامی این وزارتخانه در مدیریت تعارض منافع گفت: در چند سال اخیر بیش از ۱۸۰ مدیر در این راستا جابه‌جا شده‌اند.

🔗 امیر سیاح، رئیس مرکز پایش و بهبود فضای کسب و کار وزارت اقتصاد با اشاره به رویکرد وزارت اقتصاد و هیات مقررات‌زدایی در باب زماندار کردن صدور مجوز تاکید کرد: اینکه هم‌صنف بخواهد متقاضی جدید را ارزیابی کند تعارض منافع خواهد داشت و نوآوران و فناوران را فراری می‌دهد.

🔗 ولی اله سیف، رییس اسبق بانک مرکزی طی گفتگویی به ابعاد مختلف تعارض منافع سازمانی دستگاه‌های دولتی عضو شورای پول و اعتبار و مرتبط با رابطه دولت و بانک مرکزی پرداخته و این تعارض منافع را یکی از مشکلات پیش روی تصمیمات درست بانکی می‌داند.

مرکز توانمندسازی حاکمیت و جامعه جهاد دانشگاهی - ۱۵ اسفند ۱۴۰۰

مشروح اخبار، گزارش‌ها و تحلیل‌های هفته

❖ لزوم شکستن دیوار انحصار، برای احقاق حقوق مردم ❖

محمدتقی نقدعلی (عضو کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس) - ۸ اسفند ۱۴۰۰

◀ تعارض منافع در حوزه کسب و کارها و بازرگانی

خوشبختانه مجلس شورای اسلامی با تصویب قانون تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار، تقریباً انحصار را در تمام عرصه‌ها شکست و همین امر گام مثبتی در راستای احقاق حقوق مردم خواهد بود. بدون شک ۹۹ درصد این انحصارها، جنبه منفعت و تعارض منافع دارد، یعنی دارای یک پشتوانه تخصصی و مسئله مصلحتی نیست؛ به عنوان مثال: یک مجموعه در عرصه فعالیت خود، تلاش می‌کند تا با کاهش رقابت، سود به دست آمده نیز افزایش یابد، لذا در این مسیر، دست به ایجاد انحصار می‌زند. حوزه وکالت مانند دیگر مشاغل اعم از کارشناسان دادگستری، سردفتری، کارشناسان مسکن و... نیازمند تخصص است؛ اما گاه شاهد هستیم به دلیل انحصار در این عرصه، جای پای افرادی محکم شده که نه تنها تخصص لازم را ندارد بلکه تجربیات و توانایی کمتری نسبت به سایر متخصصان دارند؛ در واقع انحصار موجب شده که این افراد به نوعی جاخوش کنند. فضای فعالیت وکالت باید گشایش داشته باشد و افرادی که ۷۰ درصد نمره آزمون مربوطه را کسب می‌کنند، باید بتوانند در این عرصه فعالیت کنند.

[خبرگزاری موج](#)

❖ تعیین تکلیف قانون تعارض منافع و شفافیت اولویت مجلس باشد ❖

محمد صالح نقره‌کار (دبیر کمیسیون حقوق بشر کانون وکلای دادگستری) - ۸ اسفند ۱۴۰۰

◀ طرح و لایحه تعارض منافع

نشست "افشاگری فساد، حمایت قضایی، اصلاحات قانونی" با شعار "حکمرانی منهای فساد، شفافیت و افشاگری" توسط کمیسیون حقوق بشر کانون وکلای دادگستری مرکز و با دعوت شماری از کنشگران افشای فساد در کانون وکلای مرکز برگزار شد. از جمله محورهای این نشست، ضرورت تقویت نهادهای مستقل افشاگر فساد، اجرای کامل آیین نامه اجرایی قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات، نهایی سازی لایحه شفافیت و تصویب فوری آن، تسهیل ثبت نهادهای مستقل فساد ستیز و تقویت رسانه‌های مستقل افشاگر و تصویب طرح مدیریت تعارض منافع فردی با منافع عمومی کشور بود.

محمد صالح نقره کار دبیر کمیسیون حقوق بشر کانون وکلای دادگستری مرکز با بیان اینکه مقدمه واجب مبارزه با فساد حمایت از افشاگران و تحکیم سازوکارهای تامینی و حمایتی در کنشگری مستقل است افزود: تعیین تکلیف قانون تعارض منافع و شفافیت توسط مجلس و اصلاح منافع بروز ساختاری فساد باید جدی گرفته شود و گر شعار فساد فساد فقط محملی برای جلب توجه افکار عمومی اما بدون اثربخشی و پشتوانه است.

[کانون وکلای دادگستری مرکز](#)

❖ تعارض منافع یکی از موانع ساخت و انتقال تکنولوژی تجهیزات نوین پزشکی ❖

خبرگزاری دانشجو - ۹ اسفند ۱۴۰۰
◀ تعارض منافع در حوزه سلامت و درمان

در کشور ما شرکت‌های معدودی توانمندی ساخت و انتقال تکنولوژی تجهیزات نوین پزشکی را دارا هستند. این شرکت‌ها به دلیل دارا بودن منابع انسانی متخصص و کارآمد توانایی ساخت و انتقال تکنولوژی تجهیزات هایتک در حوزه پزشکی را به خوبی دارند. لیکن بررسی‌های به عمل آمده به دلایل گوناگون اعم از بروکراسی‌های اداری، به روز نبودن قوانین، تعارض منافع و وجود دست‌های پنهان جهت تامین و حفظ منافع گروه خاص؛ همه و همه دست به دست هم داده تا مانع رشد و شکوفایی شرکت‌های داخلی در حوزه تولید تجهیزات پزشکی در کشور گردد.

[خبرگزاری دانشجو](#)

❖ تعارض منافع اعتماد عمومی را خدشه‌دار می‌کند ❖

علی انجو (متخصص اخلاق پزشکی) - ۹ اسفند ۱۴۰۰
◀ تعارض منافع در حوزه سلامت و درمان

تعارض منافع ترجمه عبارت Conflict of Interest است و کلمه Interest در فارسی منافع ترجمه شده است در حالی که این کلمه بیشتر به مفهوم دغدغه است. ما دغدغه‌های مختلفی مانند شهرت، جایگاه اجتماعی و محبوبیت داریم و یکی از این دغدغه‌ها هم مسائل مالی است یعنی ممکن است کسی به دلیل رسیدن به محبوبیت کاری انجام دهد که دغدغه دیگری زیرپا گذاشته شود. تعارض منافع صرفاً بحث مالی نیست و هر دلنگرانی و دغدغه دیگری هم در آن بگنجد و مثلاً ممکن است تلاش من برای محبوبیت داشتن باعث شود که کاری به ضرر مریض انجام دهم.

با اصلاح تعرفه‌ها و ساخت سیستمی درست، پرداخت مناسب حق و حقوق‌ها و آگاهی رسانی می‌توان از تعارض منافع پیشگیری کرد. نگذاریم کسی هم در بخش دولتی کار کند و هم بخش خصوصی که بیماران پولساز بخش دولتی را به بخش خصوصی هدایت کند. در واقع یکی از راه‌های مقابله این است که جلوی به وجود آمدن موقعیت تعارض منافع را بگیریم. در مواردی هم که امکان پیشگیری از شرایط تعارض منافع وجود ندارد می‌توان اطلاع‌رسانی کرد. مثلاً پزشک می‌تواند به مریض بگوید که نوار قلب برای تو لازم است و اگر به این مرکز مراجعه کنی درصدی هم به من تعلق می‌گیرد و در آن شرایط بیمار تصمیم می‌گیرد که به کدام مرکز مراجعه کند.

در مواردی هم خلا قانونی وجود دارد مثلاً کارانه خود یکی از موارد تعارض منافع است. کارانه یعنی تو هرچقدر درآمد بیشتری برای بیمارستان داشته باشی، سهم بیشتری از درآمد می‌بری. کارانه قانون است اما قانون هم باید پیوست اخلاقی داشته باشد اما حتی مدیران ما نمی‌دانند که این قانون می‌تواند مصداق تعارض منافع باشد.

یکی از مهم‌ترین آسیب‌های تعارض منافع خدشه‌دار شدن اعتماد عمومی است. اگر مردم به ما اعتماد نکنند به سمت شیادینی می‌روند که به دنبال آدم‌های نا امید از نظام سلامت هستند.

[ایسکانیوز](#)

❖ جابه‌جایی ۱۸۰ مدیر آموزش و پرورش به دلیل تعارض منافع ❖

قاسم احمدی لاشکی (معاون حقوقی وزارت آموزش و پرورش) - ۱۱ اسفند ۱۴۰۰
 ◀ تعارض منافع در حوزه آموزش عمومی

آموزش و پرورش در مقوله مدیریت تعارض منافع پیشگام بوده به گونه‌ای که در چند سال اخیر بیش از ۱۸۰ مدیر جابه‌جا شده‌اند. لذا فسادستیزی از اولویت‌های آموزش و پرورش است. خوشبختانه آمار تخلفات ما بسیار پایین است اما همین مقدار هم نباید وجود داشته باشد.

[خبرگزاری تسنیم](#)

❖ بانک مرکزی و مسئله تعارض منافع سازمانی دستگاه‌های دولتی ❖

ولی اله سیف (رئیس اسبق بانک مرکزی) - ۱۰ اسفند ۱۴۰۰
 ◀ تعارض منافع در نظام بانکی

با توجه به حضور بدون حق رأی رئیس بانک مرکزی در دولت این استنباط تقویت می‌شود که رئیس کل بانک مرکزی عضو دولت است و سیاست‌ها و اقداماتش باید در دولت و ستاد اقتصادی دولت به تصویب برسد و این بتدریج تبدیل به عرف و روش جاری شده و بانک مرکزی که عملاً نمی‌تواند سیاست‌ها و اقداماتی را که مؤثر است تشخیص می‌دهد و اجرا کند، پاسخگوی نتایجی می‌کند که ناشی از تصمیمات سایر مراجع است. ترکیب شورای پول و اعتبار هم که رکن اصلی سیاستگذاری در بانک مرکزی که مزید بر علت است. چرا که اکثریت اعضای آن غیر متخصص و دارای تعارض منافع هستند و این کار را پیچیده تر می‌کند. اتخاذ چنین تصمیمات و سیاست‌هایی نیازمند تجربه و تخصص اعضای حاضر از یک طرف و عدم وجود تعارض منافع از طرف دیگر است تا منجر به نتیجه مطلوب شود و از آنجا که دستگاه خاصی را با وظایف و مسئولیت‌های ویژه نمایندگی می‌کنند ناگزیر در اظهار نظرها توجه اصلی به تأثیر تصمیمات بر دستگاه متبوع است. این تعارض منافع دستگاهی در اغلب موارد مانع اصلی اتخاذ تصمیمات و سیاست‌های درست است و معمولاً بانک مرکزی نمیتواند نظر موافق اکثریت را برای تصمیم مناسبی که مصلحت می‌داند به دست بیاورد و ناگزیر تابع تصمیمات جمعی و دستوراتی که رئیس جمهور بر اساس آن صادر می‌کند، خواهد بود. در چنین شرایطی هم نمی‌تواند پاسخگوی نتایج اجرای آن تصمیمات باشد.

متأسفانه به دلیل وجود یکسری تعارض منافع که وجود دارد استقلال را برای بانک مرکزی تامین نمی‌کنند. البته بعضی‌ها برداشت‌های نادرستی از بحث استقلال بانک مرکزی دارند. بانک مرکزی نمی‌خواهد و نباید یک نهاد جداگانه و کاملاً مستقل باشد، یکی از بحث‌های اساسی هماهنگی سیاست پولی و سیاست مالی است که باید همواره ساز و کار لازم برای آن در نظر گرفته شود. بحث اساسی ما این است که بانک مرکزی باید بتواند سیاست پولی و برنامه‌های بلندمدتش را دنبال کند.

[سایت تحلیل بازار](#)

❖ تعارض منافع صنفی؛ مانع نوآوران و فناوران ❖

امیر سیاح (رئیس مرکز پایش و بهبود فضای کسب و کار وزارت اقتصاد) - ۱۱ اسفند ۱۴۰۰
◀ تعارض منافع در حوزه کسب و کارها و بازرگانی

اطلاعات به دست آمده از وضعیت صدور مجوزهای کسب و کار نشان می‌دهد ۶ دستگاه تکالیف قانونی خود را انجام داده‌اند و هم‌چنان ۲۴ دستگاه وضعیت رو به رشدی برای نهایی کردن مجوزها و صدور آن از طریق درگاه ملی مجوزها ندارند. اهتمام جدی رئیس جمهور برای تحقق ساماندهی صدور مجوزهای کسب و کار ستودنی و قابل تقدیر است. یکی از معضلات صدور مجوزهای کسب و کار تعارض منافع است زیرا برخی سیاست‌گذاران و آنهایی که مقررات وضع می‌کنند دست بر کسب و کار همان مشاغل دارند و از این رو امکان رقابت و باز شدن فضا را به دیگران یا نمی‌دهند و یا آنکه بسیار سخت و طاقت‌فرسا است.

امیر سیاح، رئیس مرکز مطالعات، پایش و بهبود فضای کسب و کار وزارت اقتصاد در این باره معتقد است: اینکه هم‌صنف بخواهد متقاضی جدید را ارزیابی کند تعارض منافع خواهد داشت و نوآوران و فناوران را فراری می‌دهد زیرا آنها در چرخه صدور مجوز به فناوری جدید بها نمی‌دهند و به همین علت در کشور ما امثال بیل گیتس‌ها ظهور و بروز ندارند. وی به رویکرد وزارت اقتصاد و هیات مقررات‌زدایی در باب صدور مجوز عنوان کرده است: به دنبال زمان‌دار شدن مجوزها هستیم و اینکه شرایط دریافت هر مجوز غیر قابل تفسیر و در عین حال شفاف باشد.

[روزنامه کیهان](#)

❖ مانع تعارض منافع، پیش پای نسخه‌نویسی الکترونیک ❖

محمد علی محسنی بندپی (عضو کمیسیون بهداشت و درمان) - ۱۴ اسفند ۱۴۰۰
◀ تعارض منافع در حوزه سلامت و درمان

گزارش‌هایی درباره روند کند اجرای نسخه‌نویسی الکترونیک به مجلس داده شده است ولی چون در مسیر بررسی بودجه هستیم کمی از رسیدگی به این مسئله دور شده‌ایم. نسخه‌نویسی الکترونیکی کمک زیادی می‌کند به حفظ بیت‌المال کشور و به بریدن دست‌های کسانی که تعارض منافع دارند، کمک می‌کند. اگر تعارض منافع وجود نداشته باشد تلاش می‌شود تا نسخه‌نویسی الکترونیک در یک روند منطقی انجام شود. اما اگر تعارض منافع وجود داشته باشد ما مجبور هستیم که شرایط موجود را آشفته نگه داریم تا داروی اضافی به فروش برسد، خدمات تصویربرداری و ... اضافی بر گردن دولت گذاشته شود. نسخه‌نویسی الکترونیک یعنی شفافیت عملکرد پزشک، بیمار، داروخانه و بیمارستان. ولی مشکل این است که ما زیر بار این شفافیت نمی‌رویم.

[خبرگزاری ایلنا](#)

❖ اظهار نظر کارشناسی در مورد طرح ارتقاء سلامت اداری و پیشگیری از تعارض منافع ❖

یحیی مرتب (کارشناس مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی) - ۹ اسفند ۱۴۰۰

◀ طرح و لایحه تعارض منافع

مرکز پژوهش‌های مجلس، اظهار نظر کارشناسی خود را در مورد طرح ارتقاء سلامت اداری و پیشگیری از تعارض منافع منتشر کرد. در چکیده این اظهار نظر آمده است: «طرح «ارتقاء سلامت اداری و پیشگیری از تعارض منافع» که در تاریخ ۱۶/۶/۱۴۰۰ اعلام وصول شده است، شباهت زیادی از لحاظ محتوا با طرح «مدیریت تعارض منافع» دارد که با اصلاحاتی در کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی در تاریخ ۲۳/۱۰/۱۳۹۹ به تصویب رسیده است. به همین دلیل بسیاری از مشکلات و ایراداتی که به طرح «مدیریت تعارض منافع» وارد بوده، بر این طرح نیز ساری و جاری است. البته نکات اصلاحی و مزیت‌هایی نسبت به طرح پیشین وجود دارد که در ادامه ذکر شده است.»

در نتیجه‌گیری این گزارش آمده است: «با توجه به نقاط قوت و ضعف بیان شده و همچنین شباهت بسیار زیاد این طرح با طرح مدیریت تعارض منافع، پیشنهاد می‌گردد که نقاط قوت این طرح بر طرح مدیریت تعارض منافع اضافه گردد و از دوباره‌کاری در قانونگذاری جلوگیری شود، لذا رد کلیات این طرح پیشنهاد میشود.»

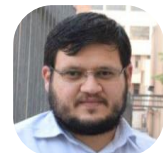
تهیه و تدوین اظهار نظر مذکور توسط یحیی مرتب انجام شده و مهدی عبدالحمید و شهاب طلایی شکر ناظر علمی آن بوده‌اند.

🔗 پایگاه مرکز پژوهش‌های مجلس

❖ تعارض منافع صادرکنندگان مجوز چگونه قابل رفع است؟ ❖

احمد ذوالفقاری (کارشناس مسائل اقتصادی) - ۸ اسفند ۱۴۰۰

◀ تعارض منافع در حوزه کسب و کارها و بازرگانی

خبرگزاری پانا: بر اساس مصوبه کمیسیون تلفیق، کلیه امور مربوط به مجوزهای کسب و کار از قبیل دریافت تقاضا، پاسخ‌دهی به استعلام‌ها و تاییدیه‌ها و صدور مجوز، بایستی از اول اردیبهشت ۱۴۰۱ صرفاً از طریق درگاه ملی مجوزهای کشور انجام گیرد. از این تاریخ به بعد، اخذ هرگونه هزینه بابت خدمات صدور مجوز و امور مربوطه خارج از سامانه مذکور توسط دستگاه‌ها ممنوع است. در این راستا احمد ذوالفقاری، کارشناس مسائل اقتصادی، در گفت‌وگو با پانا به وجود دو دسته موانع قانونی و اجرایی در مسیر صدور مجوزهای کسب و کار تاکید کرد. به گفته ذوالفقاری، بر طرف کردن موانع اجرایی بر سر راه صدور مجوزهای کسب و کار را ضروری است. علت شکل‌گیری این دسته از موانع، وجود تعارض جدی با منافع مستقیم یا غیر مستقیم صادرکنندگان مجوز است. برخی کسب و کارها مانند حوزه داروخانه مشمول دریافت مجوز می‌شوند اما از دریافت آن شانه خالی می‌کنند. در بحث موانع اجرایی، تعارض منافع جدی مطرح است، به این شکل که صادرکنندگان مجوز به صورت مستقیم یا غیر مستقیم فعال بازار و در واقع منتفع هستند، بنابراین مانعی جدی محسوب می‌شوند. بر اساس این قانون اگر شخصی درخواست مجوز کرد و پس از چند روز مشخص مجوزی صادر نشد، ثبت درخواست به منزله مجوز است.

🔗 خبرگزاری پانا

تحلیل فضای مجازی: بی‌عدالتی؛ پیامد تعارض منافع

تعارض منافع گروه‌های ذینفوذ و تضییع حقوق گروه‌های بی‌صدا

محمد عادل

در هفته گذشته وضعیت اعضای هیئت‌علمی دانشگاه‌ها و مقایسه آن‌ها با معلمان بیشتر در مرکز توجهات قرار داشت. در یک مورد وزارت علوم به همراه نهادهای دیگر برخلاف حکم دیوان عدالت اداری همچنان مصر بر اجرای سهمیه خاص فرزندان اعضای هیئت‌علمی هستند و کاربران دلیل این اصرار را حضور خود اعضای هیئت‌علمی در وزارت علوم و سایر نهادهای مربوطه می‌دانند. در موردی دیگر کاربران دلیل عدم توجه به وضعیت معلمان در بین سیاست‌گذاران را بی‌صدایی آن‌ها می‌دانند در حالی که وضعیت برای استادان دانشگاه‌ها متفاوت است چراکه بسیاری از نمایندگان مجلس از اعضای هیئت‌علمی هستند.

گروه‌های مختلف جامعه به دلایل مختلف از توان تأثیرگذاری متفاوتی بر سیاست‌گذاری‌ها برخوردارند. یکی از دلایل این امر ناشی از موقعیت تعارض‌آمیز اتحاد قاعده‌گذار و مجری است که در آن فرد یا سازمانی امکان آن را پیدا می‌کند که به نفع خود سیاست‌هایی را پیش برد. حضور اعضای هیئت‌علمی دانشگاه‌ها در نهادهایی مانند وزارت علوم، مجلس، سازمان سنجش و... را نیز می‌توان نمونه‌ای از این موقعیت دانست. هرچند حضور این‌گونه افراد در چنین نهادهایی در بسیاری کشورهای دیگر نیز اتفاق می‌افتد و نمی‌توان افراد را از چنین حقی محروم کرد، اما مشکل اصلی آن است که در ایران سازوکاری برای مدیریت و کنترل تعارضات احتمالی در نظر گرفته نشده است.

کسب منفعت شخصی در سیاست‌گذاری

مدت‌ها است که کشمکش بین دیوان عدالت اداری و شورای عالی انقلاب فرهنگی در مورد سهمیه خاص فرزندان اعضای هیئت‌علمی وجود دارد. از یک سو شورای عالی انقلاب فرهنگی و دیگر نهادها همچون سازمان سنجش و وزارت علوم بر برخورداری فرزندان اعضای هیئت‌علمی از امکان تغییر رشته و یا محل تحصیل تأکید دارند اما از سوی دیگر دیوان عدالت اداری آن را ناعادلانه دانسته و در پی لغو آن است.

در آخرین واکنش‌ها به تلاش‌های دیوان عدالت اداری نیز سعید رضا عاملی؛ دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی عنوان کرده بود که «در لغو مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی مانند لغو مصوبه جابه‌جایی فرزندان هیئت‌علمی که اخیراً هیئت عمومی دیوان ورود پیدا کرد، انتقاداتی وجود دارد. هیچ جایگاهی نمی‌تواند مصوبات شورای عالی را لغو کند مگر خود شورای عالی انقلاب فرهنگی و یا ولی امر مسلمین مقام معظم رهبری».

فارغ از این کشمکش و اینکه آیا چنین امتیازی تبعیض آمیز یا عادلانه است، برخی کاربران [به تعارض منافع](#) که در این بین نقش دارد هم اشاره کرده اند. این کاربران معتقدند از آنجا که اعضای هیئت علمی در وزارت علوم و سایر نهادهای مرتبط خود منتفع از این مصوبه هستند، بر اجرای آن و نادیده گرفتن حکم دیوان عدالت اداری تأکید دارند:

«مصوبه تبعیض آمیز و برآمده از تعارض منافع وزارت علوم در خصوص نقل و انتقال فرزندان اعضای هیئت علمی دانشگاه که دیوان عدالت اداری در مقاطع زمانی مختلف آن را ابطال کرده است، بار دیگر با شکل دیگری تدوین و اجرایی شد که با ورود رئیس دیوان عدالت اداری، این دستورالعمل برای چندمین بار ابطال شد.»

[عبدالرسول پورعباس](#)؛ رئیس سازمان سنجش نیز در همین رابطه و در دفاع از این مصوبه در اظهاراتی عنوان کرده است که «جابجایی فرزندان اعضای هیئت علمی حداقل امتیازی است که به اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها داده شده به همین جهت نباید نگران بخش عدالت در این بخش بود».

در پاسخ به چنین اظهاراتی یکی از کاربران به برخورداری فرزند پورعباس از این مصوبه اشاره کرده و نوشته است:

«رئیس سازمان سنجش که پسر خودش از سهمیه فرزندان هیئت علمی استفاده کرده و از شیراز اومده تهران امروز گفته این سهمیه ناعادلانه نیست و عدالت یک موضوع نسبیه!!! قشنگ نیست؟ تعارض منافع که می‌گیم یعنی همین.»

معلمان بی‌صدا

یکی دیگر از موضوعاتی که به نوعی به اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها مربوط است، طرح رتبه‌بندی معلمان است که بارها معلمان در اعتراضات خود خواستار اجرا شدن آن شده اند. در این میان هرچند مجلس اقداماتی را در این راستا انجام داده است، اما این اقدامات نیز با اعتراض معلمان مواجه بوده است چرا که آن‌ها معتقدند آنچه در مجلس پیگیری می‌شود با مطالبات معلمان متفاوت است.

در این میان برخی کاربران وضعیت معلمان و اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها را با یکدیگر مقایسه کرده و نوعی کم‌کاری را در پیگیری خواسته‌های معلمان در مجلس یادآور شده اند. به گمان آن‌ها از آنجا که بخشی از [نمایندگان مجلس](#) خود استاد دانشگاه هستند و می‌توانند از سیاست‌هایی به نفع خود بهره برند، مصمم‌تر در پیگیری وضعیت اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها هستند و در مقابل معلمان صدایی در مجلس برای پیگیری خواسته‌هایشان ندارند.

در همین رابطه چند تن از کاربران در پاسخ به یکی از نمایندگان مجلس که از پیگیری وضعیت معلمان سخن گفته بود، می‌نویسند:

«شما که خودت استاد دانشگاهی و واسه حقوق خودتون می‌دوی، ما معلم‌ها هستیم که هیچ‌کس رو نداریم.»

«شما به عنوان استاد دانشگاه واقعاً بعید می دانم به فکر ما باشید! کجای دنیا معلمان دانشگاه چند برابر معلمان مدارس حقوق می گیرند؟! فقط در ایران! خجالت آور است استاد دانشگاه با مدرک لیسانس و مرتبه آموزشیار مربی چند برابر دکتر معلم حقوق بگیرد!».

همچنین برخی دیگر از کاربران به تأسیس مدارس توسط برخی از مسئولان اشاره داشته اند و معتقد بودند که دلیل اصلی نادیده گرفتن خواسته های معلمان در مورد طرح رتبه بندی و افزایش حقوق آن ها آن است که افزایش حقوق به ضرر این مسئولین خواهد بود. یکی از کاربران در این مورد می نویسد:

«اگر بدانیم چند نفر از مسئولین تصمیم گیر در مورد حقوق معلمان مدرسه غیرانتفاعی دارند، دلیل مقاومت آن ها را می فهمیم. تا این افراد تصمیم گیر هستند هیچ امیدی به اصلاح امور نیست».

حذف رقبا به بهانه نظارت

مدتی است که حمید محمدی؛ مدیرعامل دیجی کالا به عنوان رئیس هیئت مدیره اتحادیه کشوری کسب و کارهای مجازی انتخاب شده است. وی در رشته توییتی به نحوه انتخاب خود و وظیفه این اتحادیه در مقابله با کسب و کارهای متخلف اشاره کرده بود که در صورت لزوم این حق را دارد که چنین کسب و کارهایی را تعلیق کند:

«اتحادیه کسب و کارهای مجازی هم مثل سایر اتحادیه ها ابزارهای قانونی برای مواجهه با کسب و کارهایی که پاسخگو نیستند در اختیار داره. اگر یک رستوران حتی با داشتن مجوز، بی توجه به تذکرها، حقوق مشتری که رعایت بهداشت و سلامت رو رعایت نکنه غیر از اینکه تارفع مشکل پلمپ می شه؟».

هرچند این وظیفه در زمره اختیارات اتحادیه ها قرار دارد اما برخی کاربران از تعارض منافی که در این بین شکل می گیرد، اظهار نگرانی کرده بودند. نگرانی آن ها از این بابت بود که به دلیل عضویت مدیران برخی اپلیکیشن های بزرگ در هیئت مدیره اتحادیه، ممکن است از این فرصت به نفع خود و برای حذف رقبا استفاده شود. به علاوه آنکه در این صورت وظیفه نظارت بر دیجی کالا نیز در اختیار مدیرعامل این شرکت قرار گرفته است و ممکن نیست برخوردی قانونی با شرکت خود کند. در همین راستا کاربری در این مورد می نویسد:

«حمید محمدی مدیرعامل دیجی کالا میگه من رو علیرغم میل باطنی و به اجبار رئیس اتحادیه کردن. بعدشم مجبورم که کسب و کارهایی که عضو اتحادیه نیستن و جواب شکایت مشتری رو خوب نمیدن رو فیلتر کنم؛ اما وقتی دیگه عضو اتحادیه شدن مشتری هر کاری بکنه هم فیلتر نمیشن. روزی صدها شکایت از خدمات افتضاح دیجی کالا میشه، کی سایتش رو فیلتر کردین؟ از اعضای دیگر این اتحادیه مدیرعامل تپسی هم هست؛ یعنی کلاً توی ایران چیزی به اسم تضاد منافع تعریف نشده است. قدرت اقداماتی مثل فیلترینگ (که در کل اصلاً نباید وجود داشته باشه) و پلمپ اصلاً نباید در محدوده اختیارات اتحادیه باشه».

خبرنامه هفتگی مدیریت تعارض منافع

مجموعه مطالعه و پایش تعارض منافع در ایران - ۸۶

شماره هشتاد و ششم - ۸ تا ۱۴ اسفند ۱۴۰۰

دبیر خبرنامه: سمانه سهرابی

مجری: مرکز توانمندسازی حاکمیت و جامعه جهاد دانشگاهی

شماره واتساپ خبرنامه: ۰۹۳۳۱۴۴۱۸۲۲

